

אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את־האלהים התהלך־נח:	9	This is the line of Noah.—Noah was a righteous man; he was blameless in his age; Noah walked with God.—
וילד נח שלשה בנים את־שם את־חם ואת־יפת:	10	Noah begot three sons: Shem, Ham, and Japheth.
ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס:	11	The earth became corrupt before God; the earth was filled with lawlessness.
וירא אלהים את־הארץ והנה נשחתה כיהשחת כלי־בשר את־הרקב עליה־ארץ:	12	When God saw how corrupt the earth was, for all flesh had corrupted its ways on earth,
ויאמר אלהים לנח קץ כלי־בשר בא לפני כי־מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את־הארץ:	13	God said to Noah, “I have decided to put an end to all flesh, for the earth is filled with lawlessness because of them: I am about to destroy them with the earth.
עשה לך תבת עצי־גפר קנים תעשה את־התבה וכפרת אותה מבית ומחוץ בכפר:	14	Make yourself an ark of gopher wood; make it an ark with compartments, and cover it inside and out with pitch.
וזה אשר תעשה אותה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה:	15	This is how you shall make it: the length of the ark shall be three hundred cubits, its width fifty cubits, and its height thirty cubits.
צור תעשה לתבה ואל־אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתיים שניים ושלשים תעשה:	16	Make an opening for daylight in the ark, and terminate it within a cubit of the top.* Put the entrance to the ark in its side; make it with bottom, second, and third decks.
ואני הנני מביא את־המבול מים עלי־הארץ לשחת כלי־בשר אשר־בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר־בארץ יגוע:	17	“For My part, I am about to bring the Flood—waters upon the earth—to destroy all flesh under the sky in which there is breath of life; everything on earth shall perish.
והקמתי את־בריתי אתך ובאת אליהתבה אתה ובניך ואשתך ונשי־בניך אתך:	18	But I will establish My covenant with you, and you shall enter the ark, with your sons, your wife, and your sons’ wives.
ומכל־יהי מקלי־בשר שניים מכל תביא אליהתבה להחית אתך זכר ונקבה יחיי:	19	And of all that lives, of all flesh, you shall take two of each into the ark to keep alive with you; they shall be male and female.
מהעוף למינהו ומר־הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות:	20	From birds of every kind, cattle of every kind, every kind of creeping thing on earth, two of each shall come to you to stay alive.
ואתה קח־לך מכל־מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולחם לאכלה:	21	For your part, take of everything that is eaten and store it away, to serve as food for you and for them.”
ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה:	22	Noah did so; just as God commanded him, so he did.

ויהי שרוג שלשים שנה וילד את־נחור:	22	When Serug had lived 30 years, he begot Nahor.
ויהי שרוג אחרי הולידו את־נחור מאת־ים שנה ובנות:	23	After the birth of Nahor, Serug lived 200 years and begot sons and daughters.
ויהי נחור תשע וָעשר־ים שנה וילד את־תרח:	24	When Nahor had lived 29 years, he begot Terah.
ויהי נחור אחרי הולידו את־תרח תשע־עשרה שנה ומאת שנה וילד בנים ובנות:	25	After the birth of Terah, Nahor lived 119 years and begot sons and daughters.
ויהי־תרח שבעים שנה וילד את־אבלם את־נחור ואת־הרן:	26	When Terah had lived 70 years, he begot Abram, Nahor, and Haran.
ואלה תולדת תרח תרח הוליד את־אבלם את־נחור ואת־הרן והרן הוליד את־לוט:	27	Now this is the line of Terah: Terah begot Abram, Nahor, and Haran; and Haran begot Lot.
וימת הרן על־פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים:	28	Haran died in the lifetime of his father Terah, in his native land, Ur of the Chaldeans.
וילח אבלם ונחור להם נשים שם אשת־אברם שרי ושם אשת־נחור מלכה בת־הרן אבי־מלכה ואבי יסכה:	29	Abram and Nahor took wives for themselves, the name of Abram’s wife being Sarai and that of Nahor’s wife Milcah, the daughter of Haran, the father of Milcah and Iscah.
ותהי שרי עקרה אין לה ולד:	30	Now Sarai was barren, she had no child.
וילח תרח את־אברם בלו ואת־לוט ברהרן ברבנו ואח שרי כללו אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עדרהרן וישבו שם:	31	Terah took his son Abram, his grandson Lot the son of Haran, and his daughter-in-law Sarai, the wife of his son Abram, and they set out together from Ur of the Chaldeans for the land of Canaan; but when they had come as far as Haran, they settled there.
ויהיו ימיה־תרח חמש שנים ומאת־ים שנה וימת תרח בחרן:	32	The days of Terah came to 205 years; and Terah died in Haran.

[illegible]

18	the Arvadites, the Zemarites, and the Hamathites. Afterward the clans of the Canaanites spread out.	וְאֶת־הָאֲרֻדִּי וְאֶת־הַצִּמְרִי וְאֶת־הַחֲמָתִי וְאַחֵר נִפְצּוּ מִשְׁפָּחוֹת הַכְּנַעֲנִי:
19	(The [original] Canaanite territory extended from Sidon as far as Gerar, near Gaza, and as far as Sodom, Gomorrah, Admah, and Zeboiim, near Lasha.)	וַיְהִי גְבוּל הַכְּנַעֲנִי מִצִּידֹן בְּאֶרֶץ גֶּרָר עַד־עֵזָה בְּאֶלֶף סָדֶמָה וְעִמְרֹה וְאַדְמָה וְצִבְיִים עַד־לָשָׁע:
20	These are the descendants of Ham, according to their clans and languages, by their lands and nations.	אֵלֶּה בְּנֵי־חָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְשִׁנְתָּם בְּאַרְצֹתָם בְּגוֹיֹתָם:
21	Sons were also born to Shem, ancestor of all the descendants of Eber and older brother of Japheth.	וְלִשָּׁם יָלְדוּ גַם־הוּא אֲבִי כְלַבְנִיעָבָר אֲחִי נֹחַת הַגִּידוּל:
22	The descendants of Shem: Elam, Asshur, Arpachshad, Lud, and Aram.	בְּנֵי שָׁם עִלָם וְאַשּׁוּר וְאַרְפַּכְשָׁד וְלֹד וְאַרָם:
23	The descendants of Aram: Uz, Hul, Gether, and Mash.	וּבְנֵי אָרָם עֻז וְחֹל וְגֶתֶר וּמָשׁ:
24	Arpachshad begot Shelah, and Shelah begot Eber.	וְאַרְפַּכְשָׁד יָלַד אֶת־שֶׁלַח וְשֶׁלַח יָלַד אֶת־עֵבֶר:
25	Two sons were born to Eber: the name of the first was Peleg, for in his days the earth was divided;* and the name of his brother was Joktan.	וּלְעֵבֶר יָלְדוּ שְׁנֵי בָנִים שֵׁם הָאֶחָד פֶּלֶג כִּי בְיָמָיו נִפְלְגָה הָאָרֶץ וְשֵׁם אֲחִיו יֻקְטָן:
26	Joktan begot Almodad, Sheleph, Hazarmaveth, Jerah,	וַיֻּקְטָן יָלַד אֶת־אֱלֹמֹדָד וְאֶת־שֶׁלֶף וְאֶת־חֲצַרְמַוֶּת וְאֶת־יֵרָח:
27	Hadoram, Uzal, Diklah,	וְאֶת־הָדוֹרָם וְאֶת־אֻזַּל וְאֶת־דִּקְלָה:
28	Obal, Abimael, Sheba,	וְאֶת־עֹבָל וְאֶת־אֲבִימָאֵל וְאֶת־שֶׁבָא:
29	Ophir, Havilah, and Jobab; all these were the descendants of Joktan.	וְאֶת־אוּפִיר וְאֶת־חִוִּילָה וְאֶת־יֹבָב כֻּלָּם אֵלֶּה בְּנֵי יֻקְטָן:
30	Their settlements extended from Mesha as far as Sephar, the hill country to the east.	וַיְהִי מוֹשְׁבָם מִמֶּשָׂא בְּאֶרֶץ סַפְרָה הָר הַקָּדָם:
31	These are the descendants of Shem according to their clans and languages, by their lands, according to their nations.	אֵלֶּה בְּנֵי־שָׁם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְשִׁנְתָּם בְּאַרְצֹתָם לְגוֹיֹתָם:
32	These are the groupings of Noah’s descendants, according to their origins, by their nations; and from these the nations branched out over the earth after the Flood.	אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת בְּנֵי־נֹחַ לְתוֹלְדֹתָם בְּגוֹיֹתָם וּמֵאֲלֶה נִפְרְדּוּ הַגּוֹיִם בְּאֶרֶץ אַחֵר הַמִּבּוּל:

11

- Everyone on earth had the same language and the same words.
- And as they migrated from the east, they came upon a valley in the land of Shinar and settled there.
- They said to one another, “Come, let us make bricks and burn them hard.”—Brick served them as stone, and bitumen served them as mortar.—

16	Thus they that entered comprised male and female of all flesh, as God had commanded him. And יהוה shut him in.	וְהָבָאִים וְכָר וְנָקְבָה מִכָּל־בָּשָׂר כָּאוּ כְּאֶשֶׁר צִוָּה אֱתָו אֱלֹהִים וַיִּסְגֹּר יְהוָה בַּעֲדָו:
17	The Flood continued forty days on the earth, and the waters increased and raised the ark so that it rose above the earth.	וַיְהִי הַמִּבּוּל אַרְבָּעִים יוֹם עַל־הָאָרֶץ וַיִּרְבּוּ הַמַּיִם וַיִּשְׂאוּ אֶת־הַתֵּבָה וַתָּרָם מֵעַל הָאָרֶץ:
18	The waters swelled and increased greatly upon the earth, and the ark drifted upon the waters.	וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם וַיִּרְבּוּ מְאֹד עַל־הָאָרֶץ וַתָּלָךְ הַתֵּבָה עַל־פְּנֵי הַמַּיִם:
19	When the waters had swelled much more upon the earth, all the highest mountains everywhere under the sky were covered.	וְהַמַּיִם גָּבְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל־הָאָרֶץ וַיִּכְסּוּ כָל־הַהָרִים הַגְּבוּלִים אֲשֶׁר־תַּחַת כָּל־הַשָּׁמַיִם:
20	Fifteen cubits higher did the waters swell, as the mountains were covered.	חֲמִשָּׁה עֶשְׂרֵה אַמָּה מִלְּמַעְלָה גָּבְרוּ הַמַּיִם וַיִּכְסּוּ הַהָרִים:
21	And all flesh that stirred on earth perished—birds, cattle, beasts, and all the things that swarmed upon the earth, and all humankind.	וַיָּגָע כָּל־בָּשָׂר ׀ הָרֶמֶשׂ עַל־הָאָרֶץ בַּעֲוֹף וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הַחַי וְהַשֹּׁרֵץ עַל־הָאָרֶץ וְכָל הָאָדָם:
22	All in whose nostrils was the merest breath of life, all that was on dry land, died.	כָּל אֲשֶׁר נְשָׁמְת־רוּחַ חַיִּים בְּאִפּוֹ מִכָּל אֲשֶׁר בַּתְּרֵבָה מָתוּ:
23	All existence on earth was blotted out—humans, cattle, creeping things, and birds of the sky; they were blotted out from the earth. Only Noah was left, and those with him in the ark.	וַיִּמָּח אֶת־כָּל־הַיָּקוּם ׀ אֲשֶׁר ׀ עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה עַד־רֶמֶשׂ וְעַד־עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיִּמָּחוּ מִן־הָאָרֶץ וַיִּשְׁאַר אֶדְנָת וְאֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה:
24	And when the waters had swelled on the earth one hundred and fifty days,	וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם עַל־הָאָרֶץ חֲמִשִּׁים וּמֵאוֹת יוֹם:

8

1	God remembered Noah and all the beasts and all the cattle that were with him in the ark, and God caused a wind to blow across the earth, and the waters subsided.	וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ וְאֶת כָּל־הַחַיָּה וְאֶת־כָּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ עַל־הָאָרֶץ וַיִּשְׁכּוּ הַמַּיִם:
2	The fountains of the deep and the floodgates of the sky were stopped up, and the rain from the sky was held back;	וַיִּסְכְּרוּ מְעִינֹת תְּהוֹם וְאַרְבַּת הַשָּׁמַיִם וַיִּכְלֹא הַגֶּשֶׁם מִן־הַשָּׁמַיִם:
3	the waters then receded steadily from the earth. At the end of one hundred and fifty days the waters diminished,	וַיִּשְׁבוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ הַלּוֹךְ וַיָּשׁוּב וַיַּחֲסְרוּ הַמַּיִם מִקְצָה חֲמִשִּׁים וּמֵאוֹת יוֹם:
4	so that in the seventh month, on the seventeenth day of the month, the ark came to rest on the mountains of Ararat.	וַתָּנַח הַתֵּבָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בִּשְׁבַע־עֶשְׂרִי יוֹם לַחֹדֶשׁ עַל הָרֵי אֲרָרָט:
5	The waters went on diminishing until the tenth month; in the tenth month, on the first of the month, the tops of the mountains became visible.	וְהַמַּיִם הָיוּ הַלּוֹךְ וַתִּסּוּר עַד הַחֹדֶשׁ הַעֲשִׂירִי בַּעֲשִׂירֵי בָּאֶחָד לַחֹדֶשׁ נִרְאוּ רָאשֵׁי הַהָרִים:

12 God further said, “This is the sign that I set for the covenant between Me and you, and every living creature with you, for all ages to come.

13 I have set My bow in the clouds, and it shall serve as a sign of the covenant between Me and the earth.

14 When I bring clouds over the earth, and the bow appears in the clouds,

15 I will remember My covenant between Me and you and every living creature among all flesh, so that the waters shall never again become a flood to destroy all flesh.

16 When the bow is in the clouds, I will see it and remember the everlasting covenant between God and all living creatures, all flesh that is on earth.

17 That,” God said to Noah, “shall be the sign of the covenant that I have established between Me and all flesh that is on earth.”

18 The sons of Noah who came out of the ark were Shem, Ham, and Japheth—Ham being the father of Canaan.

19 These three were the sons of Noah, and from these the whole world branched out.

20 Noah, the tiller of the soil,* was the first to plant a vineyard.

21 He drank of the wine and became drunk, and he uncovered himself within his tent.

22 Ham, the father of Canaan, saw his father’s nakedness and told his two brothers outside.

23 But Shem and Japheth took a cloth, placed it against both their backs and, walking backward, they covered their father’s nakedness; their faces were turned the other way, so that they did not see their father’s nakedness.

24 When Noah woke up from his wine and learned what his youngest son had done to him,

25 he said, “Cursed be Canaan; The lowest of slaves Shall he be to his brothers.”

26 And he said, “Blessed be יהוה יהוה, The God of Shem; Let Canaan be a slave to them.

27 May God enlarge* Japheth, And let him dwell in the tents of Shem; And let Canaan be a slave to them.”

28 Noah lived after the Flood 350 years.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים זֹאת אוֹת־הַבְּרִית אֲשֶׁר־אֲנִי נֹתֵן בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל־נֶפֶשׁ חַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם לְדֹת עוֹלָם:

אֲתִקְשָׁלִי נִתְתִּי בַעֲנָן וְהָיְתָה לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵין הָאָרֶץ:

וְהָיְתָה בַעֲנָנִי עָנָן עַל־הָאָרֶץ וְנִרְאָתָה הַקֶּשֶׁת בַּעֲנָן:

וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל־נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל־בֶּשֶׁר וְלֹא־יְהִיָּה עוֹד הַמַּיִם לַמְבּוּל לְשַׁחֵת כָּל־בֶּשֶׁר:

וְהָיְתָה הַקֶּשֶׁת בַּעֲנָן וְרָאִיתִיהָ לִכְזֹל בְּרִית עוֹלָם בֵּין אֱלֹהִים וּבֵין כָּל־נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל־בֶּשֶׁר אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־נֹחַ זֹאת אוֹת־הַבְּרִית אֲשֶׁר קִמַּמְתִּי בֵּינִי וּבֵין כָּל־בֶּשֶׁר אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ:

וַיְהִיו בְּנֵי־נֹחַ הַחָאִים מִן־הַתְּבָה שֵׁם וְחָם וְיָפֶת וְחָם הוּא אָבִי כְנָעַן:

שְׁלֹשָׁה אֵלֶּה בְּנֵי־נֹחַ וּמֵאֵלֶּה נִפְצָה כְּלִי־הָאָרֶץ:

וַיְחַל נֹחַ אִישׁ אִשׁ הָאֲדָמָה וַיִּטַּע כֶּרֶם:

וַיִּשְׁתַּ מִּדְּוֵי־הַיַּיִן וַיִּשְׁכָּר וַיִּתְּגַל בְּתוֹךְ־הָאֵלֶּה:

וַיֵּרָא חָם אָבִי כְנָעַן אֵת עֶרְוַת אָבִיו וַיַּגֵּד לִשְׁנֵי־אֶחָיו בְּחוּץ:

וַיִּקַּח שֵׁם וַיִּפֹּת אֶת־הַשְּׂמֹלָה וַיִּשְׁיִמּוּ עַל־שִׁכְמָם שְׁנֵיהֶם וַיִּלְכוּ אַחֲרָלַיִת וַיִּכְסּוּ אֵת עֶרְוַת אֲבִיהֶם וּפְנֵיהֶם אַחֲרָלַיִת וְעֶרְוַת אֲבִיהֶם לֹא רָאוּ:

וַיִּיקֶץ נֹחַ מִיַּיְנו וַיֵּדַע אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה לוֹ בְּנוֹ הַקָּטָן:

וַיֹּאמֶר אֲרוּר כְּנָעַן עֶבֶד עֲבָדִים יִהְיֶה לְאֹתֵינוּ:

וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי שֵׁם וַיְהִי כְנָעַן עֶבֶד לָמוֹ:

יִפֹּת אֱלֹהִים לְיִפֹּת וַיִּשְׁכֹּן בְּאֶתְלִישָׁם וַיְהִי כְנָעַן עֶבֶד לָמוֹ:

וַיְחִי־נֹחַ אַחֲרֵי הַמְּבּוּל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וְחֲמִשִּׁים שָׁנָה:

21 smelled the pleasing odor, and יהוה יהוה resolved: “Never again will I doom the earth because of humankind, since the devisings of the human mind are evil from youth; nor will I ever again destroy every living being, as I have done.

22 So long as the earth endures,Seedtime and harvest,Cold and heat,Summer and winter,Day and nightShall not cease.”

9

וַיְרַח יְהוָה אֶת־רִיחַ הַנִּיחֹחַ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלֵיכֶם לֹא־אֶסְף לְקַלָּל עוֹד אֶת־הָאָדָמָה בַּעֲבוּר הָאָדָם כִּי יָצָר לִבִּי הָאָדָם רָע מִנְעֻרָיו וְלֹא־אֶסְף עוֹד לְהַכּוֹת אֶת־כָּל־חַיִּי בְּאֶשׁ עֲשִׂיתִי:

עַד כְּלַיְמִי הָאָרֶץ זָרַע וְקָצִיר וְקָר וְחֹם וְקִיץ וְחֹרֶף וַיּוֹם וְלַיְלָה לֹא יִשְׁכָּחוּ:

וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ וְאֶת־בָּנָיו וַיֹּאמֶר לָהֶם פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ:

וּמִוֹרָאֲכֶם וּחְתָכֶם יִהְיֶה עַל כָּל־חַיַּת הָאָרֶץ וְעַל כָּל־עוֹף הַשָּׁמַיִם בְּכָל אֲשֶׁר תִּרְמֹשׁ הָאָדָמָה וּבְכָל־דָּגֵי הַיָּם בְּיָדְכֶם נִתְּנוּ:

כָּל־רֶמֶשׂ אֲשֶׁר הוּא־חַי לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָה כִּי־כֶם עֲשֵׂב נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כָּל־:

אֶרֶץ־בֶּשֶׁר בִּנְפֶשׁוֹ דָּמּוֹ לֹא תֹאכְלוּ:

וְאֲךָ אֶת־דָּמְכֶם לְנַפְשֹׁתֵיכֶם אֲדַרְשׁ מִיַּד כָּל־חַיָּה אֲדַרְשֶׁנוּ וּמִיַּד הָאָדָם מִיַּד אִישׁ אֶחָיו אֲדַרְשׁ אֶת־נֶפֶשׁ הָאָדָם:

שֹׁפֵךְ דָּם הָאָדָם בָּאָדָם דָּמוֹ יִשְׁפֹּךְ כִּי בַעֲלָם אֱלֹהִים עֲשָׂה אֶת־הָאָדָם:

וְאַתֶּם פְּרוּ וּרְבוּ שִׂרְצוּ בָאָרֶץ וּרְבוּ־בָהּ:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־נֹחַ וְאֶל־בָּנָיו אִתּוֹ לֵאמֹר:

וְאֲנִי הִנְנִי מִקִּים אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְאֶת־וֹרְשֵׁכֶם אֶתְרִיכֶם:

וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם בַּעוֹף בְּהֵמָה וּבְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ אִתְּכֶם מִכָּל יִצְאֵי הַתְּבָה לְכָל חַיַּת הָאָרֶץ:

וְהִקְמַתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְלֹא־יִכָּרֵת כָּל־בֶּשֶׁר עוֹד מִמִּי הַמְּבּוּל וְלֹא־יִהְיֶה עוֹד מְבּוּל לְשַׁחֵת הָאָרֶץ:

11 I will maintain My covenant with you: never again shall all flesh be cut off by the waters of a flood, and never again shall there be a flood to destroy the earth.”